

Verdeling van de volken onder de apostelen

1. In die tijd waren wij, de apostelen, allemaal in Jeruzalem: Simon, die Petrus genoemd wordt, zijn broer Andreas, Jacobus, de zoon van Zebedeüs en zijn broer Johannes, Filippus en Bartolomeüs, Tomas en Mattheüs, de tollenaar, Jacobus, de zoon van Alfeüs en Simon de Kananeeër en Judas de zoon van Jacobus. We verdeelden de landen op aarde opdat ieder naar een streek zou gaan die hem door het lot was toegewezen en naar het volk waarheen de Heer hem had gestuurd.

Tomas wil niet naar India

Naar het lot werd India aan Judas Tomas, die ook Didymus genoemd wordt, toegewezen. Maar hij wilde niet. Hij zei dat hij niet op reis kon gaan omdat hij een zwakke gezondheid had. Bovendien zei hij: 'Hoe kan ik als Hebreëer de waarheid onder de Indiërs gaan verkondigen?' En toen hij dat overlegde en hardop zei, verscheen hem de Heiland in de nacht en zei hem: 'Wees niet bang, Tomas, ga naar India en verkondig daar het woord, want mijn genade is met je. Maar daaraan gaf hij geen gehoor. Hij zei: 'Stuur me naar elke plaats die U maar wilt, want ik ga niet naar India.'

Tomas wordt als slaaf verkocht

2. Terwijl hij daarmee rondliep was daar toevallig een koopman uit India. Zijn naam was Abbanes. Hij was door koning Gundaforus gestuurd met de opdracht een timmerman te kopen en deze naar hem toe te brengen. De Heer zag Gundaforus midden op de dag op de markt lopen. Hij zei hem: Wil je een timmerman kopen? Hij antwoordde bevestigend. De Heer zei hem: 'Ik heb een slaaf die timmerman is en die ik wil verkopen.' Daarop liet hij Tomas op een afstand zien.

Samen kwamen ze een prijs van drie pond ongemunt zilver overeen. Hij schreef een koopakte met de volgende inhoud: 'Ik, Jezus, zoon van Jozef de timmerman, verklaar mijn slaaf Judas genaamd, aan u, Abbanes, koopman van Gundaforus, koning van de Indiërs, verkocht te hebben. Na het opstellen van de koopakte nam de Heiland Judas, ook Tomas genaamd, mee en bracht hem naar Abbanes, de koopman. En toen Abbanes hem zag, zei hij tegen hem: 'Is dit je meester?' En de apostel antwoordde: 'Ja, hij is mijn Heer.' Daarop zei Abbanes: 'Ik heb je van hem gekocht.' De apostel hield zich verder stil.

3. De volgende dag bad de apostel en smeeke de Heer: 'Ik ga waarheen U wilt, Heer Jezus. Uw wil geschiede.'

Tomas gaat met Abbanes op reis

Tomas ging naar de koopman Abbanes zonder iets bij zich te hebben dan alleen het voor hem betaalde bedrag. Want de Heer had het hem gegeven en gezegd: 'Je prijs moet je bij je hebben, waar je ook heengaat, even als mijn genade.' De apostel trof Abbanes aan juist op het ogenblik dat deze zijn bagage aan boord bracht. Hij begon hem daarbij te helpen. Toen ze aan boord gegaan waren en hun plaatsen hadden ingenomen begon Abbanes te informeren welk handwerk hij kende. Hij zei: 'Van hout maak ik ploegen, jukken, weegschalen, schepen en roeren voor schepen, masten en katrollen en uit steen zuilen, tempels en koninklijke paleizen.' Abbanes, de koopman, zei: 'Aan een dergelijke vakman hebben we juist behoefte.'

De reis nam een aanvang en ze hadden een gunstige wind. Na een voorspoedige vaart landden ze in Andrapolis, een koninklijke stad.

Tomas gaat naar een bruiloft

4. Ze verlieten het schip en gingen de stad in. En plotseling klonk het geluid van fluitspelers, waterorgels en trompetten om hen heen. De apostel ging op onderzoek uit en zei: 'Wat is er voor een feest in de stad?' De mensen daar zeiden hem: 'Ook jou hebben de goden hierheen gebracht om in deze stad feest te vieren. De koning heeft namelijk slechts één dochter en nu heeft hij haar ten huwelijk geschonken. Het feest waarvan je vandaag getuige bent is wegens de vreugde over dit huwelijk. De koning heeft herauten laten uitgaan om overal de mensen op te roepen de bruiloft bij te wonen, rijk en arm, slaaf en vrij man, vreemdeling en burger. Wie dit niet aanneemt en niet op de bruiloft verschijnt zal zich tegenover de koning moeten verantwoorden.' Toen Abbanes dat hoorde zei hij tegen de apostel: 'Laten we dan ook maar gaan opdat we geen aanstoot geven aan de koning, vooral ook omdat we vreemdelingen zijn.' Tomas zei dat het goed was. Nadat ze logies besproken hadden in een herberg en enige tijd gerust hadden gingen ze naar de bruiloft. De apostel zag dat iedereen aanlag en dat deed hij ook, midden tussen de anderen. Omdat hij een vreemdeling uit een ander land was keek iedereen hem aan. De koopman Abbanes ging op een andere plaats zitten omdat hij zijn meester was.

5. Bij het eten en drinken raakte de apostel niets aan. Die bij hem in de buurt waren zeiden hem: 'Waarom ben je hier gekomen als je niets eet en drinkt?' Hij gaf hun ten antwoord: 'Ik ben hier gekomen voor iets beters dan om te eten en te drinken en wel om de wil van de koning te doen. De herauten maakten immers het bevel van de koning bekend. Ieder die niet naar de herauten luistert valt onder zijn oordeel. Toen ze klaar waren met eten en drinken en er kransen en reukwerk waren binnengebracht, namen ze allemaal van het reukwerk. De een zalfde zijn gezicht, de ander zijn kin en een volgende weer een ander deel van het lichaam. Maar de apostel zalfde de kruin van zijn hoofd, streek een beetje op zijn neusvleugels, druppelde ook iets in zijn oren, raakte er zijn tanden mee aan en zalfde zorgvuldig de omgeving van zijn hart. Toen hem een krans was aangereikt, gevlochten van mirre en andere bloemen, nam hij die aan en zette hem op zijn hoofd. Hij nam een rietstaf en hield die vast. De fluitspeelster had haar fluiten in de hand en ging bij iedereen rond om te spelen. Toen ze was aangekomen bij de plaats waar de apostel aanlag, bleef ze staan en speelde geruime tijd ter hoogte van zijn hoofd. De fluitspeelster was van joodse afkomst.

Tomas wordt geslagen en zingt een lied

6. De apostel keek naar de grond. Een wijnschenker strekte zijn hand uit en sloeg hem in het gezicht. De apostel keek omhoog en richtte zich tot de man die hem geslagen had met de woorden: 'Mijn God zal je deze misdaad in de komende wereld vergeven, maar in deze wereld zal hij zijn wonderen laten zien. Weldra zal ik zien hoe de hand die mij heeft geslagen zal worden weggesleept.'

Na dit gezegd te hebben begon hij te zingen en hij hief het volgende lied aan:

'Het meisje is een dochter van het licht, op haar rust de verheven glans van koningen. Ze is bekoorlijk om te zien, stralend van schitterende schoonheid.

Haar gewaden lijken op bloemen in het voorjaar. Ze verspreiden een welriekende geur.

Boven haar hoofd zetelt de koning en die onder hem wonen geeft hij te eten van zijn ambrozijn.

Op haar hoofd rust de waarheid, haar voeten drukken vreugde uit.

Haar mond is open en het staat haar goed, tweeëndertig zijn het die haar prijzen.

Haar tong is als een gordijn, dat wordt weggeschoven voor wie binnengaan.

Haar hals rijst op als een trap gemaakt door de eerste bouwmeester.

Haar beide handen geven een teken en wijzen naar het koor van de gelukkige eonen.

Haar vingers zijn gericht op de poorten van de stad.

Haar bruidsvertrek is licht, geurend van balsem en allerlei reukwerk.

Het verspreidt een zoete geur van mirre en laurier.

Daarbinnen zijn mirretakken en zoetgeurende bloemen gestrooid en de deurposten zijn versierd met takken.

7. Haar bruidsjonkers houden haar omringd, zeven in getal - ze koos ze zelf uit.
Haar bruidsmisjes zijn zeven, ze gaan dansend voor haar uit.
Twaalf is het getal van die haar dienen en die haar onderdanig zijn.
Op de bruidegom is haar blik gericht, opdat ze door zijn aanblik wordt verlicht.
Altijd zullen ze bij hem zijn in die eeuwige vreugde.
Bij die bruiloft zullen ze zijn, waar de groten zich verzamelen.
Bij het feestmaal zullen ze blijven, waarvoor de eeuwen worden waardig gekeurd.
Koninklijke kleren zullen ze aantrekken en omdoen schitterende gewaden.
Beiden zullen zijn in vreugde en gejubel en prijzen de God van het al.
Ze hebben ontvangen zijn trotse licht, verlicht door de aanblik van hun Heer.
Zijn ambrosijn kregen ze als voedsel, dat nooit ten einde raakt.
Ook dronken ze van de wijn, die lust noch dorst verwekt.
Met de levende Geest loofden en prezen ze de Vader van de waarheid en de moeder van de wijsheid.'

8. Toen hij dit lied had gezongen, keken alle aanwezigen hem aan. Maar hij zei niets en zagen dat zijn gezicht veranderd was.

De fluitspeelster

Zijn woorden hadden ze niet begrepen daar hij als jood in het Hebreeuws had gesproken. Alleen de fluitspeelster had alles verstaan want ze was ook van joodse afkomst. Zij verliet hem en ging voor de anderen spelen. Maar telkens richtte ze haar blik op hem en ze keek hem aan want ze had hem zeer lief omdat hij een man van hetzelfde volk was. Ook was hij mooier van uiterlijk dan alle anderen die daar aanwezig waren.

Toen de fluitspeelster voor allen had gespeeld, ging ze tegenover hem zitten en keek hem strak aan. Maar hij keek naar niemand en lette op geen mens. Hij had zijn blik alleen maar naar de grond gericht in afwachting van het ogenblik dat hij die plaats kon verlaten lette.

De wijschenker

De wijschenker die hem had geslagen, ging naar de bron om water te putten. Daar was toevallig een leeuw aanwezig. Deze doodde hem en verscheurde zijn ledematen en liet hem achter. Onmiddellijk grepen de honden zijn ledematen. Daarbij was ook een zwarte, die zijn rechterhand in zijn bek hield en daarmee de eetzaal binnenkwam.

9. Toen men dat zag waren ze allen ontsteld en ze vroegen zich af wie er van hen was weggegaan. Toen het om de hand van de wijschenker bleek te gaan die de apostel had geslagen, brak de fluitspeelster haar fluiten en gooide ze weg. Ze ging aan de voeten van de apostel zitten. Ze zei: 'Deze man is of God of een gezant van God want ik heb hem in het Hebreeuws tegen de wijschenker horen zeggen: 'Ik zal weldra zien dat de hand die mij geslagen heeft door de honden wordt weggesleept.' Dat is het dan ook wat jullie hebben gezien. Het is uitgekomen wat hij zei. Sommigen geloofden haar, maar anderen niet.

De koning nodigt Tomas uit

Toen de koning dit hoorde, ging hij naar de apostel toe en zei hem: 'Sta op, kom met me mee en bid voor mijn dochter want ze is mijn enig kind en vandaag heb ik haar ten huwelijk geschonken. Maar de apostel wilde niet met hem meegaan want de Heer was hem daar nog niet geopenbaard. Tegen zijn zin leidde hij hem naar het bruidsvertrek opdat hij voor hen zou bidden.

10. De apostel stond op en bad het volgende: Mijn Heer en mijn God, die met zijn knechten meetrekt, Leidsman en begeleider van hen die in hem geloven. Toevlucht en rust van de verdrukten. Hoop van de armen en bevrijder van de gevangenen. Arts van de ziek neerliggende zielen. Heiland van de hele schepping, die de aarde tot leven wekt en de zielen kracht geeft. Gij weet wat er komt en brengt dat door ons tot stand. Gij Heer, die de verborgen geheimenissen openbaart en onuitsprekelijke woorden aan het licht doet komen. Gij zijt, Heer, de planter van de goede boom en door uw hand ontstaan alle goede dingen. Gij Heer zijt degeen die in alles is en door alles heengaat en die in al uw werken aanwezig is en die verschijnt in de in alles werkende kracht. Jezus Christus, Zoon van ontferming en volmaakte Heiland. Christus, Zoon van de levende God. Onverschrokken kracht die de vijand heeft geveld en stem die door de vorsten werd gehoord en die al hun machten aan het beven maakte. Gezant die van boven is gezonden en tot het dodenrijk is afgedaald, en die daar de deuren heeft geopend en vandaar heeft meegevoerd hen die lange tijd opgesloten waren in de schatkamer van de duisternis en die hun een weg omhoog gewezen heeft. Ik vraag U, Heer Jezus, door dit smeekgebed naar U op te zenden ten gunste van deze jonge mensen: Doe voor hen wat goed, gunstig en heilzaam is.' En toen hij hun de handen had opgelegd en gezegd had: 'De Heer zal met jullie zijn,' liet hij hen op die plaats achter en ging weg.

De Heer verschijnt in het bruidsvertrek

11. De koning vroeg bruidsjonkers om het bruidsvertrek te verlaten. Toen ze allemaal weg waren en de deuren dicht, deed de bruidegom het gordijn van het bruidsvertrek omhoog om de bruid bij zich uit te nodigen. Op dat ogenblik zag hij de Heer Jezus Christus met de bruid praten in dezelfde gedaante als die van de apostel Judas Tomas, die hen kort tevoren gezegend had en nu was vertrokken. Daarop zei de bruidegom: 'U bent toch het eerst van allen weggegaan? Hoe treffen we U dan hieraan?' Maar de Heer zei hem: 'Ik ben niet Judas die ook Tomas genoemd wordt, maar ik ben zijn broer.' De Heer ging op het bed zitten en vroeg hun op stoelen plaats te nemen en hij begon met hen te spreken:

12. 'Mijn kinderen, denkt aan wat mijn broer jullie heeft gezegd en aan wie hij jullie heeft toevertrouwd. Weet dit: als jullie van deze vuile omgang afzien, worden jullie heilige tempels, zuiver en bevrijd van zichtbare en onzichtbare smart en pijn. Jullie zullen niet ongerust zijn over je leven en over kinderen voor wie het einde de ondergang is. Want wanneer jullie veel kinderen zouden krijgen, zouden jullie om hen rovers en inhalige mensen worden, die weeskinderen afbeulen en zich ten koste van weduwen bevoordelen. Op die manier zouden jullie je de ergste straffen op de hals halen. Van veel kinderen komt niets terecht omdat ze van boze geesten bezeten zijn. Want ze worden krankzinnig, half verlamd, gebrekkig, doof, stom, verlamd of ze deugen niet. Als ze daarentegen gezond zijn, zullen ze nergens toe dienen omdat ze zinloze en afschuwelijke dingen doen. Want ze blijken echtbrekers, moordenaars, dieven en ontuchtigen te zijn. Door al die dingen komen jullie in moeilijkheden. Als jullie gehoorzamen en jezelf rein bewaren voor God, zullen jullie levende kinderen voortbrengen die niet in aanraking komen met deze schandelijke zaken. Je zult geen zorgen hebben en je leven onbekommerd doorbrengen zonder verdriet en zorg, in de verwachting die onvergankelijke en waarachtige bruiloft te ontvangen. Daarbij zullen jullie bruidsjonkers zijn samen op weg naar dat bruidsvertrek dat onvergankelijk en vol van licht is.

Bruid en bruidegom komen tot inkeer

13. Toen de jonge mensen dat hadden gehoord, geloofden ze in de Heer en ze vertrouwden zich aan hem toe. Ze onthielden zich van de vuile begeerte en ze brachten zo de nacht op die plaats door. De Heer vertrok met de woorden: 'De genade van de Heer zal met jullie zijn.

De koning en de koningin komen in het bruidsvertrek

Toen het ochtend was geworden kwam de koning binnen. Hij diende de tafel op en zette die voor de bruid en bruidegom neer. Hij trof ze aan terwijl ze tegenover elkaar zaten. Hij merkte dat het gezicht van de bruid ongesluiert was en dat de bruidegom erg vrolijk was. De moeder van de bruid ging naar de bruid en zei: 'Waarom zit je er zo vrolijk bij, kind, en schaam je je niet, maar gedraag je je alsof je al een hele tijd met je man samenwoont?' Haar vader zei daarop: 'Zou je je niet sluiert uit liefde voor je man?'

14. De bruid gaf ten antwoord: 'Ik ben inderdaad erg verliefd, vader, en ik bid mijn Heer dat ik de liefde die ik vannacht ondervonden heb, mag houden en ik de man zal krijgen die ik vandaag ontmoet heb. Ik zal me niet meer sluiert omdat de spiegel van de schande van me is weggenomen. Ook schaam ik me niet meer en ben ik niet meer verlegen want de daad van schaamte en angst is ver van me. Ik ben niet meer in verwarring omdat dit niet meer bij me hoort. Ik ben blij en vol vreugde omdat de dag van de vreugde niet verstoord werd. Ik heb deze man afgewezen en het huwelijk dat aan mijn ogen voorbijgaat omdat ik in een ander huwelijk verbonden ben. Ik heb geen gemeenschap met een vergankelijke man, wiens einde bestaat uit berouw en een bitter leven omdat ik getrouwd ben met een echte man.'

15. Toen de bruid nog meer gezegd had, nam de bruidegom het woord: 'Ik dank U, Heer, die door de vreemde man verkondigd wordt en die in ons wordt gevonden. U hebt me onttrokken aan het verdriet en het leven in me gezaaid. U hebt me bevrijd van de ziekte die moeilijk te genezen en te behandelen is en die standhoudt tot in eeuwigheid. U hebt gezond verstand in me gelegd. U hebt me mezelf laten zien. De hele toestand waarin ik me bevind, hebt U mij geopenbaard. U hebt me bevrijd van de ondergang en me naar het betere gebracht. U hebt me verlost van het tijdelijke en me het onsterfelijke en altijd blijvende waardig gekeurd. U hebt Uzelf neergebogen door me naast uw grootheid te plaatsen. U hebt mij, verlorene, uw barmhartigheid niet onzegd, maar me laten zien hoe mezelf te zoeken en te weten wie ik was en wie en hoe ik nu ben om weer te worden wat ik was. U, die me niet kende, hebt me zelf gezocht. U, die ik niet kende, hebt me aangenomen. U, die ik heb ervaren en nu niet meer kan vergeten, wiens liefde in me bruist en van wie ik niet kan spreken zoals het behoort. Wat ik over hem kan zeggen is slechts kort en weinig en niet in overeenstemming met zijn luister. Maar Hij klaagt me niet aan wanneer ik me Verstout zelfs dat tegen hem te zeggen wat ik zelf niet weet. Immers, ik zeg het uit liefde voor hem.'

De koning wil Tomas arresteren

16. Toen de koning dit van bruid en bruidegom had gehoord, scheurde hij zijn mantel en zei tegen hen die bij hem stonden: 'Ga vlug de hele stad door en grijp die man en breng hem bij me, die kwakzalver, die deze stad tot ongeluk is geworden. Ik heb hem wel met eigen hand in mijn huis gebracht. Ik heb hem gezegd te bidden voor mijn allerongelukkigste dochter. Wie hem gevonden heeft en hem bij me brengt, zal ik alles geven wat hij maar verlangt.' Ze gingen hem overal zoeken, maar ze konden hem niet vinden want hij was al afgevaaren. Ze gingen ook naar de herberg waar hij gelogd had. Daar vonden ze de fluitspeelster in tranen en diepbedroefd daar hij haar niet meegenomen had. Toen ze haar vertelden wat er met de jonge mensen was gebeurd, was ze daar erg blij mee. Niet langer was ze verdrietig. Ze zei: 'Ook ik heb hier nu rust gevonden.' En ze stond op en ging naar ze toe. Ze was geruime tijd bij hen, net zolang totdat ze ook de koning onderricht hadden gegeven. Er kwamen daar ook veel broeders bij elkaar totdat ze het gerucht hoorden dat de apostel in de steden van India was aangekomen en daar onderricht gaf. Daarop gingen ze weg om zich bij hem aan te sluiten.

Tomas in India. Ontmoeting met koning Gundaforus

17. Toen de apostel met de koopman Abbanes in de steden van India was aangekomen, ging hij koning Gundaforus begroeten. Hij berichtte hem over de timmerman die hij had meegebracht. De koning was blij en gaf bevel hem bij hem te brengen. Toen dat was gebeurd, zei de koning tegen hem: 'Welk handwerk versta je?' De apostel zei hem: 'Timmeren en metselen.' De koning zei: 'Wat kan je maken van hout en wat van steen?' De apostel zei: 'Van hout: ploegen, jukken, weegschalen, katrollen, schepen, roeren en masten; en van steen: zuilen, tempels en koninklijke paleizen. De koning zei daarop: 'Zou je een paleis voor me kunnen bouwen?' Hij

gaf ten antwoord: 'Ja, dat kan ik en ik zal het ook afmaken. Want daartoe ben ik gekomen om te bouwen en te timmeren.

Gundaforus geeft opdracht een paleis te bouwen

18. De koning nam hem mee en ging met hem buiten de poorten van de stad. Onderweg begon hij te praten over het bouwen van het paleis en de manier waarop de fundamenteën moesten worden gelegd. Zo kwamen ze op de plaats waar hij het gebouw wilde zetten. Hij zei: 'Hier wil ik het gebouw hebben.' En de apostel was het daarmee eens want die plaats was inderdaad geschikt voor het gebouw. Ze was bosrijk en er was veel water. De koning zei dat hij met de uitvoering kon beginnen. Maar de apostel zei dat hij dat op dat ogenblik niet kon. De koning zei: 'Wanneer dan wel.' De apostel antwoordde: 'Ik begin in november en ik ben in mei klaar. De koning zei verbaasd: 'Elk gebouw wordt in de zomer geplaatst. Hoe kan jij in de winter bouwen en een paleis klaar krijgen?' De apostel zei: 'Zo moet het en anders niet.' En de koning zei: 'Als je dit denkt, schets me dan hoe het werk eruit zal zien want ik zal pas na enige tijd terugkomen.' De apostel nam een riet en schetste de muren op die plaats en hij zette de deuren op het oosten, aan de zonkant, en de ramen op het westen, voor de wind, het bakhuis plaatste hij op het zuiden en de waterleiding op het noorden. De koning zag dit en zei de apostel: 'Je bent inderdaad een vakman en het is terecht dat je in dienst van koningen staat.' Hij liet veel geld bij hem achter en verliet hem.

Tomas krijgt geld en geeft het aan de armen

19. Op gezette tijden stuurde hij hem geld en andere dingen die voor zijn levensonderhoud en dat van de andere arbeiders nodig waren. Hij nam het aan en verdeelde alles door in de steden en de naburige dorpen rond te gaan en het aan de armen en verdrukten als aalmoezen uit te delen. Hij verleende hun ondersteuning en zei daarbij: 'De koning weet hoe hij een koninklijke beloning kan krijgen, maar de armen moeten ondersteund worden in overeenstemming met hun toestand.'

Daarna zond de koning een afgezant naar de apostel met een brief van de volgende inhoud: 'Breng me verslag uit van wat je hebt gedaan en van wat ik je moet sturen en of je nog iets nodig hebt.' De apostel deed hem het volgende bericht toekomen: 'Het paleis is gebouwd, alleen het dak is nog niet klaar.' Toen de koning dat hoorde stuurde hij hem opnieuw goud en zilver met een brief waarin stond: 'Als het paleis klaar is moet het van een dak voorzien worden.' De apostel zei tegen de Heer: 'Ik dank U, Heer, in alle opzichten, dat U een korte tijd dood bent geweest, opdat ik eeuwig in U zou leven en dat U mij verkocht hebt om velen door middel van mij te bevrijden.' En hij ging door met het geven van onderricht en het helpen van de verdrukten. Daarbij zei hij: 'Dit heeft de Heer voor U gedaan en Hij geeft ieder te eten want Hij is het die eten geeft aan wezen en die voor weduwen zorgt en die voor alle verdrukten een hulp en rustplaats zal zijn.'

De koning verneemt wat Tomas doet

20 Toen de koning in de stad was aangekomen vroeg hij zijn vrienden hoe het stond met het paleis dat Judas, die ook Tomas heet, voor hem aan het bouwen was. Ze zeiden hem: 'Hij heeft helemaal geen paleis gebouwd en evenmin iets anders gedaan van wat hij had beloofd. Hij reist daarentegen stad en land af en als hij iets heeft, geeft hij het allemaal aan de armen en hij geeft onderricht over een nieuwe God, die de Enige is. Hij geneest zieken en drijft demonen uit en hij doet allerlei andere vreemde dingen. We denken dat hij een tovenaars is. Maar zijn rechtvaardige daden en de genezingen die hij voor niets doet en bovendien zijn eenvoud en welwillendheid en dat wat zijn overtuiging is, laten zien dat hij rechtvaardig is of een apostel van de nieuwe God die hij predikt. Want hij vast en bidt voortdurend en hij eet alleen brood met zout en zijn drinken bestaat uit water en hij draagt maar één mantel, bij hitte en in de winter en hij neemt van niemand iets aan en wat hij heeft geeft hij aan anderen.' Toen de koning dat hoorde, sloeg hij zijn handen voor zijn gezicht en hij schudde geruime tijd zijn hoofd.

Tomas moet zich verantwoorden

21. De koning liet de koopman komen, samen met de apostel die hij had meegebracht en hij zei hem: 'Heb je een paleis voor me gebouwd?' En hij zei dat dat was gebeurd. En de koning zei: 'Wanneer gaan we het dan bezichtigen?' Hij gaf ten antwoord: 'U kunt het nu nog niet zien, maar wanneer u dit leven verlaat dan zult u het aanschouwen.' De koning werd woedend en beval de koopman en Judas, die ook Tomas heet, in de boeien te slaan en hen in de gevangenis te gooien totdat hij door een onderzoek te weten zou komen aan wie het bezit van de koning was gegeven en hij hem op grond daarvan met de koopman kon doden. Verheugd ging de apostel de gevangenis in en hij zei tegen de koopman: 'Wees helemaal niet bang. Geloof alleen in God, die door mij gepredikt wordt. Dan zul je bevrijd worden uit deze wereld en zul je het eeuwige leven ontvangen van de komende wereld.'

Gad, de broer van de koning, wordt ziek

De koning dacht na met wat voor dood hij hen zou vernietigen. Toen hij besloten had hen gevild te verbranden, ging het diezelfde nacht slecht met zijn broer Gad. Die had het erg moeilijk wegens het verdriet en het bedrog waarvan de koning slachtoffer was geworden. Hij zond iemand om de koning te halen met de boodschap: 'Broeder koning, ik vertrouw je mijn huis en mijn kinderen toe. Ik ben namelijk bedroefd wegens de belediging die jou is aangedaan en zie, ik ga sterven. Als je geen straf op het hoofd van die tovenaars laat komen, zul je mijn ziel geen rust gunnen in het dodenrijk.'

De koning zei tegen zijn broer: 'De hele nacht heb ik erover nagedacht hoe ik hem zou doden. Dit leek me het beste: hem gevild verbranden, zowel hem als de koopman die hem meegenomen heeft.'

Gad sterft en gaat naar de hemel

22. Terwijl ze zo met elkaar spraken, heeft de ziel van zijn broer Gad hem verlaten. De koning was erg verdrietig over Gad, want hij hield veel van hem. Hij gaf opdracht hem te begraven in een koninklijk en kostbaar kleed. Na afloop daarvan namen de engelen de ziel van Gad, de broer van de koning, en geleidden die naar de hemel. Ze lieten hem daar de plaatsen en de woningen zien en vroegen hem: 'Waar wil je wonen.' Toen ze in de buurt kwamen van het gebouw dat Tomas de apostel voor de koning had gebouwd, zei Gad tegen de engelen toen hij het zag: 'Ik vraag u, mijne heren, in een van de beneden kamers te mogen wonen.' Ze zeiden hem dat hij in dat huis niet kon wonen. Hij zei: 'Hoezo?' Ze zeiden dat dat het paleis was dat die christen voor zijn broer had gebouwd. Hij zei: 'Ik smeed u, mijne heren, geef me gelegenheid naar mijn broer te gaan om dat paleis van hem te kopen. Mijn broer weet namelijk niet hoe het eruit ziet en zal het wel doen.'

Gad mag de koning spreken

23 Daarop lieten de engelen de ziel van Gad gaan. Toen men hem het grafkleed aandeed, kwam zijn ziel weer in hem. Hij zei tegen de mensen die om hem heen stonden: 'Roep mijn broer, opdat ik een vraag aan hem kan stellen.' Onmiddellijk brachten ze de boodschap over aan de koning en zeiden dat zijn broer weer tot leven was gekomen. De koning sprong op en ging met een grote menigte naar zijn broer. Hij kwam verbijsterd naast zijn bed staan zonder in staat te zijn om met hem te spreken. Zijn broer zei: 'Het is me bekend en ik ben ervan overtuigd, broer, dat als iemand je de helft van je koninkrijk zou vragen je dat voor mij zou overhebben. Daarom vraag ik je me deze gunst te bewijzen. Ik verzoek je me te verkopen wat ik vraag.' De koning gaf ten antwoord: 'En wat is het wat je me vraagt aan jou te verkopen?' Hij zei: 'Bekrachtig het met een eed dat je me het zal geven.' De koning bezwoer hem: 'Welke van mijn bezittingen je ook wilt hebben, ik zal je ze geven.' En hij zei hem: 'Verkoop me dat paleis dat je in de hemel hebt.' En de koning zei: 'Hoe kom ik aan een paleis in de hemelen?' Hij zei: 'Dat wat die christen heeft gebouwd die nu in de gevangenis zit, de man die de koopman heeft gekocht van een zekere Jezus. Ik bedoel die joodse slaaf die je van plan bent te straffen omdat hij je een teleurstelling heeft bezorgd en door wie ik ook bedroefd was en stierf. Maar nu ben ik weer tot leven gekomen.'

Gundaforus komt tot inkeer

24. Daarop kwam de koning tot inzicht en hij begreep dat hij over belangrijke en eeuwige goederen sprak. Hij zei: Dat paleis kan ik niet verkopen, maar ik bid of ik er naartoe mag gaan om het te bewonen en ik waardig mag zijn onder zijn bewoners gerekend te worden. Als je werkelijk zo'n paleis wilt kopen, kijk, de man leeft nog en bouwt er een voor jou dat nog mooier is.' En onmiddellijk stuurde hij iemand om de apostel uit de gevangenis te halen samen met de koopman, die ook opgesloten zat. Hij zei: 'Ik smeed je als een man die een dienaar van God smeekt dat je voor me bidt en hem wiens dienaar je bent vraagt of Hij me wil vergeven en door de vingers wil zien wat ik je heb aangedaan of van plan was je aan te doen en of ik waardig gekeurd word een bewoner te zijn van dat huis waarvoor ik me helemaal niet heb ingespannen. Jij was het alleen die je ingespannen hebt en het voor mij gebouwd hebt met medewerking van de genade van God. En verder of ik een dienaar mag worden en in dienst mag staan van die God die jij verkondigt.

En zijn broer viel voor de apostel neer en zei: 'Ik smeed je en ik vraag voor het aangezicht van God dat ik deze dienst en opdracht waardig mag zijn en het mij vergund wordt waardig te zijn wat mij door de engelen is getoond.

Tomas besluit de koning en zijn broer te dopen

25 Overweldigd van vreugde zei de apostel: 'Ik dank U, Heer Jezus, dat U uw waarheid aan deze mensen hebt geopenbaard. U bent namelijk de enige God van de waarheid en er is geen andere. U bent het, Heer, die in alles barmhartig is en de mensen spaart.

Want de mensen gaan aan U voorbij wegens de dwaling die in hen is, maar U gaat niet aan hen voorbij. En nu, ik bid en vraag of U de koning en zijn broer wilt aannemen en met uw kudde verenigen. Reinig hen met uw bad en maak hen schoon met uw olie van de dwaling waardoor ze zijn omgeven. Bewaar hen ook voor de wolven door hen op uw weide te brengen. Laat ze drinken uit uw bron van ambrozijs, die niet troebel is en niet uitdroogt. Dat smeken en vragen ze U. Ze willen uw knechten en dienaren worden en daarom hebben ze besloten om zich door uw vijanden te laten vervolgen en om door hen gehaat en mishandeld te worden en te sterven zoals U dit alles voor ons hebt geleden opdat U ons zou verwerven. Gij die Heer zijt en waarlijk een goede Herder, geef dat ze in U alleen hun vertrouwen stellen en bij U hulp vinden en hoop op hun redding, die ze alleen van U kunnen krijgen. En verder, dat ze gesterkt mogen worden door uw geheimenissen, dat ze van uw genadegaven en geschenken het volmaakte goede mogen krijgen en zullen bloeien in uw dienst en rijpe vruchten mogen voortbrengen in uw Vader.

26 Koning Gundaforus en zijn broer Gad waren de apostel zeer toegenegen en volgden hem zonder een ogenblik van hem te wijken. Ze hielpen de behoeftigen door aan allen uit te delen en ieder te verkwikken. Ze smeekten hem ook of ze het zegel van het woordmal van hem zouden kunnen krijgen. Ze zeiden hem: 'Onze zielen zijn bereid en we staan open voor God. Geef ons het zegel want we hebben je horen zeggen dat de God die je predikt zijn schapen aan het zegel herkent.' De apostel zei hun dat hij er blij mee was en dat hij hun vroeg dit zegel te willen aannemen en samen met hem aan de eucharistie deel te nemen en de Heer te loven om op die manier het volmaakte te bereiken. Hij zei: 'Deze Jezus, die ik verkondig, is Heer en God van allen en Hij is de Vader der waarheid. Ik heb jullie geleerd in hem te geloven. En hij gaf hun opdracht olie te halen opdat ze daarmee het zegel zouden krijgen. Ze brachten olie en staken veel lampen aan want het was nacht.

De doop van Gundaforus en Gad

27 En de apostel stond op en gaf hun het zegel. En de Heer werd aan hen geopenbaard door een stem die zei: 'Vrede met u, broeders.' Ze hoorden alleen de stem, maar zijn gestalte zagen ze niet want ze hadden de verzegeling met het zegel nog niet gekregen.

De apostel nam de olie, goot die over hun hoofd, bestreek ze en zalfde ze. Daarbij zei hij:

Kom, heilige naam van Christus, die boven alle naam is.

Kom, kracht van de Hoogste en volmaakte barmhartigheid.

Kom, hoogste genadegave.

Kom, barmhartige moeder.

Kom, gemeenschap met het mannelijke.

Kom, gij die de verborgen geheimenissen openbaart.

Kom, moeder van de zeven huizen, dat uw rust mag zijn in het achtste huis.

Kom, oudste van de vijf leden: verstand, gedachte, inzicht, overleg en beslissing, treed in gemeenschap met deze jonge mensen.

Kom, Heilige Geest en reinig hun nieren en hart en zegel hen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest.'

Toen ze verzegeld waren, verscheen hun een jonge man die een brandende lamp vasthield zodat zelfs de aanwezige lampen door de helderheid van het licht verduisterd werden. Hij ging weg en niemand zag hem meer.

De apostel zei tegen de Heer: 'Uw licht is niet te vatten en we kunnen het niet verdragen want het is meer dan we kunnen zien.' Toen het licht geworden was en de dag was aangebroken, brak hij het brood en hij liet ze delen in de eucharistie van Christus. En ze waren blij en jubelden. Ook veel anderen kwamen tot geloof en werden aan de gemeente toegevoegd en ze zochten hun toevlucht bij de Heiland.

De prediking van Tomas

28. De apostel ging verder met zijn preek en zei hun: 'Mannen en vrouwen, jongens en meisjes, jongemannen en jonge vrouwen, zowel die in de bloei van hun leven zijn als grijsaards, slaven en vrijen, weest niet langer ontuchtig en hebzuchtig en geeft niet toe aan lichamelijk verlangen want hieronder valt alles wat tegen de wet ingaat.

De ontucht verblindt namelijk het verstand en verduistert de ogen van de ziel. Ontucht doet afbreuk aan de gesteldheid van het lichaam omdat ze de mens geheel verzwakt en het lichaam door ziekte ondermijnt.

Onmatigheid maakt de ziel bang en verlegen. Omdat ze in het lichaam zelf te vinden is, rooft ze wat haar vreemd is en ze is bang dat ze te schande wordt gezet als aan de eigenaars moet worden teruggegeven wat niet van haar is.

Lichamelijk verlangen doet de ziel belanden in verdriet, zorg en droefheid omdat het lichaam bang is om tekort te komen en het uit is op wat buiten zijn bereik valt. Zodra je van deze dingen bevrijd bent, word je zorgeloos en vrij van smart en angst. Er blijft voor je over wat door de Heiland is gezegd: 'Wees niet bezorgd over morgen want morgen maakt zich bezorgd over zichzelf.' Houdt in herinnering het woord dat vroeger gesproken is: "Let op de raven en kijk naar de vogels in de lucht, want ze maaien noch oogsten, ook verzamelen ze niet in schuren en God zorgt voor hen. Hoeveel temeer zorgt Hij voor jullie, kleingelovigen!!

Wacht op zijn komst en vestig je hoop op hem en geloof in zijn naam. Hij is immers de rechter van levenden en doden en Hij vergeldt eenieder naar zijn daden. Bij zijn komst en laatste verschijning heeft niemand gelegenheid zich te verontschuldigen wanneer men op het punt staat door hem geoordeeld te worden, door voor te geven dat hij het niet gehoord had. Zijn herauten prediken namelijk in de vier hoeken van de wereld. Komt tot inkeer en geloof in het evangelie en neemt het zachte juk op en de lichte last. Dan zullen jullie leven en niet sterven. Dit moet je je eigen maken en het bewaren. Verlaat de duisternis om het licht te ontvangen. Ga naar de waarlijk Goede om van hem genade te ontvangen en om zijn zegen in je hart gedrukt te krijgen.'

29. Nadat hij dat had gezegd zeiden sommige omstanders: 'Het is tijd dat de schuldeiser krijgt wat hij nodig heeft.' En hij zei: 'De Heer van het noodzakelijke wil steeds in overvloed krijgen, maar laten we hem geven wat hem toekomt.'

Nadat hij dat gezegd had, nam hij brood, olie, groente en zout en gaf het hun. Zelf bleef hij vasten want de dag des Heren was nabij.

De vertaler geeft nu een samenvatting, maar het gedeelte over de straffen in de onderwereld, ziet u ook in de openbaringen van Petrus en van Paulus.

[[[Vanaf hoofdstuk 30 volgen verschillende 'handelingen waarin sprekende dieren voorkomen en Tomas met een draak afrekent. Een meisje vertelt hoe ze werd rondgeleid door de onderwereld en een blik mocht werpen op de helse straffen. Met hoofdstuk 62 verandert de inhoud en volgt een lange geschiedenis waarin het eerst gaat over Siforus, een officier van wie de vrouw en de dochter door de duivel zijn bezeten. Daarop komt Mygdonia, de vrouw van Charisius, eveneens officier en familie van de koning, naar Tomas luisteren. Ze komt tot inkeer en weigert verder het bed met haar man te delen. Na een klacht van Charisius bij de koning, wordt Tomas gevangengezet. Tijdens zijn gevangenschap heft hij een lied aan.]]]

Het lied van de parel

108 Toen alle gevangenen zagen dat hij bad, vroegen ze voor hem ook voor hen te bidden. Toen hij klaar was met het gebed en was gaan zitten, begon hij het volgende lied te zeggen:

"Toen ik een kind was in het paleis van mijn vader en ik genoot van de rijkdom en de weelde van die mij hebben opgevoed, voorzagen mijn ouders me van wat nodig is en zonden me weg uit het oosten, ons huis.

Van de overvloed aan schatten maakten ze een last groot en toch licht om die alleen te dragen: goud is de last uit de hoge en zilver uit de ruime schatkamers en robijnen uit India en parels uit Kustan.

En ze wapenden me met diamant dat ijzer kan snijden. Ze namen mijn mantel af, vol edelstenen en overdekt met goud die ze in liefde voor me hadden gemaakt, ook de toga, geel van kleur, die op mijn maat gemaakt was.

Ze sloten met mij een verdrag en schreven 't in mijn hart om het niet te vergeten, en ze zeiden: 'Als je afdaalt naar Egypte en vandaar de ene parel brengt die daar is omgeven door de verslindende slang, dan zul je je mantel, vol edelstenen, aantrekken en je toga die daaromheen valt.

En met je broer die onze tweede is in macht zul je erfgenaam zijn in ons rijk.'

109. Ik verliet het oosten en langs een weg slecht en gevaarlijk, reisde ik samen met twee gidsen, want ik had in reizen geen ervaring. Ik ging over de grenzen van Maisan, waar uit het oosten de kooplui samenkomen. Ik bereikte het land van Babel

Toen ik kwam in Egypte, verlieten mij mijn gidsen. Ik ging regelrecht op de slang af en verbleef in de buurt van zijn schuilplaats wachtend totdat hij zou sluimeren of slapen om dan de parel van hem te pakken.

En daar ik alleen was, was ik vreemd van uiterlijk, anders dan wij bij wie ik hoorde. Maar ik zag iemand van mijn familie een vrij man uit het oosten, een jongeman, liefelijk en schoon, de zoon van aanzienlijken.

En hij kwam naar me toe en voegde zich bij me en ik maakte hem mijn metgezel, een vriend die me op reis vergezelde.

Ik waarschuwde hem tegen de Egyptenaren en tegen het omgaan met onreinen. Ik kleetde me in hun kleren opdat ik voor hen niet vreemd zou zijn, als iemand van buiten om de parel te halen, zodat de Egyptenaren de slang tegen me zouden ophitsen.

Maar om de een of andere reden ontdekten ze dat ik hun landsman niet was. Ze maakten een plan tegen me en gaven me hun eten tot spijs. Ik vergat dat ik een koningszoon was maar diende hun koning.

Ook vergat ik de parel waarom mijn ouders me hadden gestuurd. En door de zwaarte van hun eten viel ik in diepe slaap

110. Maar wat me was overkomen bemerkten mijn ouders en we waren om mij bedroefd. En een proclamatie ging uit in ons rijk dat ieder zich bij de poort moest verzamelen.

En de koningen uit Perzië en de ministers en al de vooraanstaanden uit het oosten maakten een plan ter wille van mij opdat ik niet in Egypte zou blijven.

Ze schreven mij een brief ondertekend door de machtigen: 'Van de vader, de koning der koningen, en je moeder, de heerseres van het oosten, en van je broer, de tweede na ons, aan onze zoon, die in Egypte is. Vrede.

Sta op en ontwaak uit de slaap en luister naar de woorden van de brief. Herinner je dat je een koningszoon bent, onder een slavenjuk ben je gekomen.

Denk aan je mantel, bedekt met goud. Herinner je je parel, waarom je gestuurd bent naar Egypte.

Want je naam is vermeld in het boek des levens, en ook die van je broer. Die naam heb je in ons rijk gekregen.

111. En de koning als afzender, zegelde hem vanwege de boze Babylonische kinderen en de tirannieke demonen van Labyrinte. En ik ontwaakte uit de slaap, omdat ik zijn stem hoorde. Ik raapte hem op en kuste hem en ik begon hem te lezen. En zoals het in mijn hart stond te lezen zo stond het erin. Terstond herinnerde ik me een koningszoon te zijn. En verlost, verlangde ik naar mijn afkomst. Ik herinnerde mij de parel waarom ik naar Egypte was gestuurd.

En ik begon hem te betoveren de vreselijke slang. En ik bracht hem aan het sluimeren want ik noemde de naam van mijn vader. En ik greep de parel weg en ik ging terug om hem mijn vaderen te brengen. En het vuile kleet deed ik uit en ik liet het achter in hun land. Regelrecht zocht ik mijn weg naar het licht van ons huis in het oosten. En mijn brief bleek mij op mijn weg voor te gaan.

En zoals de brief een stem had gehad om me te wekken toen ik sliep, zo geleidde hij me nu met zijn licht. Terwijl het koninklijk zijden kleet mij voor ogen stond. En met zijn liefde spoorde hij me aan en ik passeerde Labyrinte en Babel liet ik links liggen en ik kwam bij het grote Maisan, dat ligt aan de oever van de zee.

112 Mijn glans herinnerde ik me niet meer want ik was slechts een kind en nog zeer jong, toen ik die achterliet in het paleis van mijn vader. Maar ineens bij het zien van het kleet alsof het een spiegel was, aanschouwde ik mijzelf geheel erin. Zo kende en zag ik mezelf, wel gescheiden, maar toch afkomstig van de Ene. En ook één met één gestalte. En dat niet alleen, ook de schatbewaarders die het kleet hadden gebracht, zag ik als twee maar toch als één gestalte.

Eén koninklijk teken was op beiden geschreven. Geld en rijkdom hadden ze in hun handen en ze gaven mij mijn loon en het prachtige kleet, dat schitterend goudkleurig was, versierd met edelstenen en parels in overeenstemming daarmee. Deze waren bevestigd in de hoge en het beeld van de koning der koningen was er alom op te zien. En in de hoge waren er saffieren harmonicus op bevestigd. En ik zag verder dat er door dit alles bewegingen van kennis werden gezonden. En het kleet was klaar om te spreken. En ik hoorde het zeggen: 'Ik ben van hem die dapperder is dan alle mensen, waarom ik ben opgetekend bij de Vader.'

En ik merkte zijn gestalte op. En al zijn koninklijke bewegingen rustten op mij en goten zichzelf geheel over me uit. En uit handen van die het me gaven maakte het haast dat ik het zou grijpen. Het verlangen dwong me hard te lopen en hem tegemoet te gaan om het te ontvangen. En ik strekte me uit om het te krijgen. Met de schoonheid van zijn kleuren versierde ik me. En ik omgaf me geheel met mijn koninklijke toga van schitterende kleuren. En toen ik het had aangetrokken werd ik naar de plaats van vrede en eerbetoon opgetrokken.

Ik boog mijn hoofd en aanbad de schittering van de Vader, die mij had gezonden. Ik had immers zijn opdracht uitgevoerd. En ook hij deed wat was beloofd. En aan de poort van zijn paleis mengde ik me als vanouds onder de prinsen. Want hij was blij met mij en heette me welkom, en ik was met hem in zijn paleis. Al zijn dienaren zongen met welluidende stemmen. En hij beloofde me dat ik met hem naar de poort van de koning zou worden gezonden om met mijn offers en de parel samen voor de koning te verschijnen.

[[[Tomas weet uit de gevangenis te komen en doopt Mygdonia. Charisius, haar man, gaat weer naar de koning, die Tomas vraagt om Mygdonia over te halen naar haar man terug te keren. De koning vertelt aan zijn vrouw Tertia wat Mygdonia is overkomen. Tertia komt daarop ook onder de indruk van Tomas. De koning besluit Tomas te doden. Voor de rechtszitting spreekt Vazan, de zoon van de koning, met Tomas. Ook Vazan komt tot inkeer. Tomas wordt veroordeeld, maar voor zijn dood worden Tertia, Vazan en diens zieke vrouw Narcia in de gevangenis gedoopt.]]]

De marteldood van Tomas

159 Daarna ging Judas weg om zich te laten insluiten. Maar ook Tertia, Mygdonia en Narcia vertrokken met dezelfde bedoeling. Judas zei tegen haar: 'Mijn dochters, slavinnen van Jezus Christus, luistert naar me. Op deze laatste levensdag zal ik mijn prediking bij u voltooien om daarna niet meer in het lichaam te spreken. Want zie, ik word opgenomen, omhoog, naar mijn Heer Jezus, die medelijden met me heeft, die zichzelf voor mij heeft vernederd tot mijn kleinheid en mij gebracht heeft tot de dienst aan zijn majesteit en mij waardig gekeurd heeft zijn dienaar te zijn. Ik verheug me dat het ogenblik van mijn afscheid nabij is gekomen opdat ik na mijn heengaan tenslotte mijn loon zal ontvangen. Want Hij die me beloont is rechtvaardig want Hij weet hoe te moeten vergelden. Hij is niet afgunstig, maar liefdevol voor die goed zijn. Hij vertrouwt op wat Hij heeft, daar Hij zelf niets nodig heeft.

160. Ik ben Jezus niet, maar zijn slaaf. Ik ben Christus niet, maar zijn dienaar. Ik ben Gods zoon niet, maar ik verzoek waardig gekeurd te worden bij hem. Houdt het geloof in Jezus Christus vast. Blijft hopen op de Zoon van God. Twijfelt niet in nood en wankelt niet als jullie zien dat ik beschimpt, ingesloten en gedood wordt. Want daarmee volbreng ik wat mij door de Heer is opgedragen. Want als ik niet zou willen sterven... Maar ik ben ertoe in staat. Deze schijnbare dood is namelijk geen dood, maar de bevrijding van het lichaam. Ik wil hem met vreugde verwachten opdat ik na mijn afscheid die Schone zal ten deel vallen die barmhartig is.

Want ik ben erg vermoeid door het dienstbetoon dat ik heb kunnen verrichten door zijn genade, die me ook zeker niet in de steek zal laten. Past op dat hij die je aan het twijfelen zet, niet bij je binnenkomt. Want Hij die jullie hebben ontvangen is sterker. Wacht dan op zijn komst, opdat wanneer dat gebeurt, Hij jullie opneemt. Want jullie zullen hem zien bij je heengaan.'

161. Toen hij klaar was met zijn rede tegen de vrouwen, ging hij het donkere huis binnen. Hij zei: 'Mijn Redder, die veel om ons verdragen heeft, mogen deze deuren worden zoals ze waren, zodat de zegels daarop weer onbeschadigd zullen zijn.' En hij liet de vrouwen in de steek en ging weg om ingesloten te worden. Ze waren bedroefd en weenden nu ze wisten dat koning Misdeus hem zou doden.

162. Judas ging weg en trof de bewakers aan terwijl ze net ruzie hadden en zeiden: 'Wat hebben we verkeerd gedaan tegen deze kwakzalver? Hij heeft namelijk met zijn toverkunst de deuren van de gevangenis opengemaakt en hij was van plan alle gevangenen te laten ontsnappen. Laten we daarom naar de koning gaan en hem over zijn vrouw en zoon gaan vertellen. Terwijl de gevangenisbewaarders dat zeiden, hoorde Judas zwiingend toe. Toen ze 's morgens opgestaan waren, gingen ze direct naar koning Misdeus en zeiden: 'Laat die kwakzalver gaan, Sire, of geef opdracht hem ergens anders op te sluiten want uw gelukkig gesternte heeft de gevangenen bij elkaar gehouden. Hoewel we de deuren op tijd gesloten hadden, troffen we ze geopend aan bij het opstaan. Ook verliezen uw vrouw en zoon en de anderen die man niet uit het oog.'

Toen de koning dat hoorde, kwam hij naar de zegels kijken die op de deuren waren aangebracht. Hij vond ze zoals ze waren geweest. En hij zei tegen de gevangenisbewaarders: 'Waarom liegen jullie? Deze zegels zijn namelijk nog steeds onbeschadigd. Hoe komen jullie erbij om te zeggen dat Tertia en Mygdonia naar de gevangenis zijn gegaan?' En de cipiers zeiden: 'We hebben de waarheid gesproken.'

163. Daarna ging de koning de gevangenis binnen en liet Judas halen. Toen hij was gekomen, kleeften ze hem uit, omgordden hem en zetten hem voor de koning. Misdeus zei tegen hem: 'Ben je slaaf of een vrij man?' En Judas zei: 'Ik ben een slaaf, maar u hebt totaal geen macht over me.' 'En hoe,' zei Misdeus, 'ben je als gevluchte slaaf naar dit land gekomen?' En Judas zei: 'Ik ben hier gekomen om velen te redden en ik zal onder uw handen het lichaam verlaten.' Misdeus zei tegen hem: 'Wie is je meester en wat is zijn naam en uit welk land komt hij? Mijn meester,' zei Tomas, 'is mijn en uw Heer, Hij is Heer van hemel en aarde.' En Misdeus: 'Hoe heet hij?' En Judas zei: 'U kunt zijn ware naam niet horen op dit ogenblik. Ik noem u de naam die hem op het ogenblik gegeven is Jezus de Christus.' En Misdeus zei: 'Ik heb me niet gehaast je te doden, maar ik heb me gematigd. Je hebt je niet bij je (boze) werken gehouden, zodat je toverkunsten in het hele land bekend werden. Maar nu zal ik maken dat je toverkunsten zullen ophouden en dat ons volk ervan bevrijd wordt.' Judas zei: 'Die toverkunsten waarover u het hebt zullen hier nooit meer verdwijnen.'

164. Na deze dingen gezegd te hebben, overwoog Misdeus op welke manier hij hem zou doden, want hij was bang voor het volk dat erbij stond. Velen van hen, zelfs sommige vooraanstaanden, geloofden hem. Hij stond op en nam Judas mee naar een plaats buiten de stad. Een paar soldaten met lansen volgden hem. De rest van het volk dacht dat de koning iets van hem wilde horen. Ze stonden naar hem te kijken. Toen ze drie stadia gegaan waren, leverde hij hem over aan vier soldaten en een officier, met de opdracht hem naar de berg te voeren en hem daar te doorsteken. Zelf ging hij naar de stad terug.

165. De aanwezigen liepen naar Judas toe met de bedoeling hem te bevrijden. Maar hij werd weggevoerd onder geleide van twee soldaten aan weerszijden met speren in de hand, terwijl de officier hem bij de hand meenam. En onderweg zei Judas: 'O, uw geheime mysterien, die U tot het einde van het leven aan mij in vervulling doet gaan. O rijkdom van uw genade, die niet toestaat dat we lichamelijk lijden. Want zie hoe vier mannen mij vastgepakt hebben, daar ik ook uit vier clementen ben ontstaan. En één leidt me, daar ik van Eén afkomstig ben, naar wie ik ook heenga, die altijd onzichtbaar is. Nu begrijp ik dat mijn Heer, die uit Eén was, naar wie ik ook ga en die altijd onzichtbaar bij mij was, door één man is gestoken. Maar ik, daar ik uit vier ben, word door vier man gestoken.'

166. Toen ze bij de plaats gekomen waren waar ze hem zouden doorsteken, zei Judas tegen hen die hem vasthielden: 'Luistert tenminste nu naar me, omdat ik op het punt sta het lichaam te verlaten. Laten de ogen van jullie verstand niet verduisterd worden en laten je oren niet verstopt zijn, zodat ze niet horen wat ik zeg, Geloof in God die ik verkondig, bevrijd van de hoogmoed des harten. Leef een leven dat past bij vrije mensen zowel tot eer onder de mensen als tot leven bij God.'

167 Hij zei tegen Vazan: Zoon van de aardse koning, dienaar van Jezus Christus, geef aan de dienaren van koning Misdeus bevel om te doen wat ze moeten doen, maar laten ze me eerst toestaan te gaan bidden.' Toen Vazan de soldaten had overgehaald, keerde Judas zich om om te bidden. Het gebed luidde als volgt: 'Mijn Heer en mijn God. Hoop en Bevrijder en Leider en Gids in alle landen. Wees met allen die U dienen: geleid me vandaag nu ik op weg ben naar U. Laat niemand mijn ziel nemen die ik aan U overdraag. Laat de douaniers me niet zien en de belastingvaarders me niet aanklagen. Laat de slang me niet zien en laat de kinderen van de draak niet naar me sissen. Zie, Heer, ik heb uw werk uitgevoerd en ik heb uw opdracht vervuld. Ik ben slaaf geweest. Daarom ontvang ik vandaag de vrijheid. Geef me die in volmaakte vorm. Dit zeg ik niet omdat ik twijfel, maar omdat zij het horen die het horen moeten.

168. Na het gebed zei hij tegen de soldaten: 'Komt hier en voert de opdracht uit van hem die jullie gestuurd heeft.' En de vier sloegen tegelijk toe en doodden hem. Alle broeders weenden en ze wikkelden hem in prachtige klederen en deden hem veel linnen gewaden aan en legden hem in een graf waarin koningen werden begraven.

169. Siforus en Vazan wilden niet naar de stad gaan en nadat ze daar de hele dag hadden doorgebracht, bleven ze er ook gedurende de nacht. En Judas verscheen aan hen en zei: 'Ik ben hier niet. Waarom zitten jullie op me te wachten? Want ik ben opgevaren en heb gekregen wat beloofd was. Staat daarom op en gaat weg. Na korte tijd zul je bij mij verzameld worden. Misdeüs en Charisius nodigden Tertia en Mygdonia dringend uit, maar ze konden haar niet overhalen haar mening op te geven. Judas verscheen ook aan haar en zei: Vergeet het verleden niet, want Jezus, de Heilige en Levende, zal jullie zelf helpen.

Toen Misdrüs en Charisius ze niet konden overhalen, lieten ze haar toe naar eigen opvatting te leven. En alle broeders die daar waren, kwamen samen want Judas had op de berg, toen hij weggevoerd was om te sterven, Siforus tot oudste gemaakt diaken. En de Heer stond hen bij en vermeerderde door hen het en Vazan tot geloof.

170 Na verloop van lange tijd trof het dat een van Misdeüs' zonen door een demon werd bevangen. Daar het om een hardvochtige demon ging, was niemand in staat hem te genezen. Misdeus dacht en zei bij zichzelf: 'Laat ik het graf openen en een bot van de apostel van God nemen en mijn zoon daarmee aanraken. Ik weet zeker dat hij dan genezen zal.'

En hij deed wat hij bedacht had. En Judas verscheen hem en zei: Je geloofde niet in de levende, hoe wil je dan in de dode geloven? Maar wees niet bang. Jezus Christus is om zijn grote goedheid menslievend ten opzichte van je.' Maar Misdeüs vond geen beenderen want een van de broeders had ze in het geheim weggenomen en ze naar het westen gebracht. Toen nam hij stof van de plaats waar de beenderen van de apostel hadden gelegen en raakte zijn zoon ermee aan en zei: 'Nu geloof ik in U, Jezus, omdat hij mij verlaten heeft die de mensen steeds in verwarring heeft gebracht om te voorkomen dat ze U, het geestelijke licht, zouden zien.

Toen zijn zoon zo gezond was geworden, nam hij deel aan de bijeenkomsten van de andere broeders, na zich aan Siforus onderworpen te hebben. En alle broeders gaf hij bevel voor hem te bidden opdat hem genade van onze Heer Jezus Christus ten deel zou vallen.

171 De daden van Judas Tomas, de apostel, zijn ten einde. Hij heeft ze gedaan in India, waarmee hij de opdracht uitvoerde van hem die hem gezonden had. Aan hem de luister tot in eeuwigheid.

Amen